

หากจากวุฒินิยม

นาย จิชยตม์ พิชัยคำ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

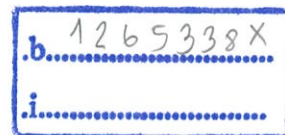
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

ซากจากวัตถุนิยม
Ruins of Materialism

นายวิษุวัตม์ พิชัยคำ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556 - 2557

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

.....
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุศยมาศ นันทวัน)

.....
กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....
กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

.....
กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทระ)

.....
กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

.....
กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

.....
กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทระ)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ซากจากวัตถุนิยม
	Ruins of Materialism
ชื่อ	นาย วิชยุตม์ พิชัยคำ
รหัสนักศึกษา	53020485
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว

บทคัดย่อ

ในการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน พบว่าสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านวัตถุ ผู้คนในสังคมต่างมีการบริโภควัตถุต่างๆ ในปริมาณมาก ในที่นี้ข้าพเจ้าให้ความสำคัญไปที่การบริโภควัตถุจำพวกยานพาหนะประเภทรถยนต์ ซึ่งดูเหมือนว่าในปัจจุบันจะเป็นที่นิยม และเป็นที่ต้องการกันมากในท้องตลาด ซึ่งรถยนต์หลากหลายรุ่นถูกผลิตเพื่อตอบสนองการบริโภคที่ไม่รู้จบสิ้นของผู้คนในสังคม ด้วยความสะดวกและการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า พบว่ารถยนต์ที่สัญจรตามท้องถนนมีปริมาณที่มากขึ้นทุกวัน ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การจราจรติดขัด สภาพอากาศเต็มไปด้วยมลพิษ สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม และส่งผลถึงสุขภาพร่างกายของมนุษย์ จำนวนที่มากเกินไปของรถยนต์อาจเกิดจากคนในสังคมมีความนิยม และความต้องการที่ไม่สิ้นสุด เมื่อวัตถุเหล่านี้เกิดความเสื่อมทางด้านความนิยมหรือหมดสิ้นสภาพการใช้งาน ต้องถูกแปรสภาพเป็นเป็นเศษเหล็กที่มีคุณค่าลดลง หรือกลายเป็นแค่เศษขยะที่ไม่มีค่าเลย ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นเศษซากของรถยนต์ที่ถูกทิ้งร้างไว้ตามสถานที่ต่างๆ ในสังคม ทำให้ถูกคิดถึงการบริโภคอย่างฟุ่มเฟือยของผู้คนในสังคม ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนมุมมอง และแนวคิดนี้ให้สังคมได้รับรู้ ผ่านขบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะในรูปแบบงานจิตรกรรม ที่บอกเล่าเรื่องราวด้วยภาพทิวทัศน์ของซากรถยนต์ โดยผ่านกระบวนการสร้างภาพต้นแบบให้มีลักษณะทับซ้อนของตัววัตถุ ทำให้เกิดมุมมอง พื้นที่ และช่วงเวลาใหม่ของภาพ เพื่อแสดงออกถึงความสังสมของซากวัตถุเหล่านี้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่มีอย่างล้นหลาม และแสดงออกถึงพื้นผิว ร่องรอย และรูปทรงของวัตถุ ด้วยวิธีการทางด้านเทคนิคสีน้ำมัน โดยการเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู และการขบเน้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความเสื่อมโทรมของวัตถุเหล่านี้ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในสังคมปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อัฐพร นิมมาลัย
แก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี
แก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา
ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

วิษณุตม์ พิชัยคำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	3
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	4
1.4 วิธีการศึกษา	4
1.5 แหล่งข้อมูล	4
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	7
2.2 แนวความคิดสร้างสรรค์	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	16
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 1	17
3.2 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2	18
3.3 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 3	19
3.4 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 4	21
3.5 กระบวนการสร้างงาน	22
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	35
บทที่ 5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	43
ภาพผลงานศิลปะ	44
ประวัติผู้เขียน	49

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่ 1 Freya Jobbin	7
2. ภาพที่ 2 Hopper dy Freya Jobbin (2014)	8
3. ภาพที่ 3 Juno-Hera dy Freya Jobbin	9
4. ภาพที่ 4 Dennis Hopper dy Freya Jobbin	9
5. ภาพที่ 5 ไพโรจน์ ว่างบอน	10
6. ภาพที่ 6 หนทางชีวิต (1997)	11
7. ภาพที่ 7 การกำเนิดของชีวิตในธรรมชาติ หมายเลข 2 (1995)	11
8. ภาพที่ 8 Andy Warhol	12
9. ภาพที่ 9 Campbell's Soup Cans (1962)	13
10. ภาพที่ 10 The Two Marilyns (1962)	14
11. ภาพที่ 11 Eight Elvies (1963)	14
12. ภาพที่ 12 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	17
13. ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	17
14. ภาพที่ 14 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	18
15. ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	18
16. ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	18
17. ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	18
18. ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	19
19. ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	19
20. ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	19
21. ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	20
22. ภาพที่ 22 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 1	21
23. ภาพที่ 23 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 2	21
24. ภาพที่ 24 ใช้สีอะคริลิกรองพื้นหลังทำให้เกิดพื้นผิวของตัวผลงาน	22
25. ภาพที่ 25 ขั้นตอนร่างภาพโครงสร้างรูปทรงตามต้นแบบของภาพร่าง	23
26. ภาพที่ 26 ขั้นตอนการลงสีน้ำมัน	23
27. ภาพที่ 27 ใช้เทคนิคการเอาออกโดยการใช้วัสดุต่างๆ มาขูดขีด ปาด เช็ดถู	23
28. ภาพที่ 28 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 1	35

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
29. ภาพที่ 29 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 2	37
30. ภาพที่ 30 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 3	38
31. ภาพที่ 31 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 4	39

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันพบว่ามนุษย์ในสังคมมีความต้องการทางด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านอุปโภคและบริโภค กระแสการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของบ้านเมือง ชุมชน รวมถึงประเทศนั้น ได้มีการขยายตัวเพื่อรองรับระบบทุนนิยมที่เข้ามามีบทบาทในสังคมไทยในปัจจุบัน ผู้คนในสังคมเริ่มต้องการปัจจัยในการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้น จึงทำให้เกิดการแข่งขัน เกิดความเลื่อมล้ำในสังคม ผู้คนในสังคมเริ่มให้ความสำคัญกับฐานะความมั่นคง การมีหน้ามีตาในสังคม อีกทั้งระบบทางเศรษฐกิจที่มีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลาทำให้ผู้คนจึงต้องดิ้นรนมากขึ้นเพื่อความอยู่รอดในสังคม

การบริโภควัตถุดิบเป็นส่วนหนึ่งในการบริโภคทั้งหมดของมนุษย์ มนุษย์ล้วนแล้วแต่ต้องการวัตถุดิบเพื่อการใช้สอย และเพื่อตอบสนองทางด้านต่างๆ เครื่องมือต่างๆ มากมายถูกผลิตขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของมนุษย์อย่างไม่สิ้นสุด ระบบอุตสาหกรรมเป็นกลไกหลักในการจัดสรรและรับผิดชอบในขบวนการผลิตวัตถุดิบเหล่านี้ การรุดหน้าของระบบทุนนิยมนั้นได้นำพามนุษย์ให้เข้าไปผูกติดอยู่กับความเชื่อที่ว่า ความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบสำคัญยิ่ง สาเหตุนั้นอาจมาจากนโยบายทุนนิยมของพรรคการเมืองที่มุ่งเน้นเรื่องเหล่านี้เป็นพิเศษ ทำให้ผู้คนในสังคมโดยเฉพาะสังคมเมืองนั้นมีการตื่นตัว มีนายทุนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจ เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนามากมายยิ่งขึ้น อาทิเช่น การเกิดขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรม การเกิดขึ้นของอาคารพาณิชย์ต่างๆ การขยายตัวของห้างสรรพสินค้า การพัฒนาระบบโครงสร้างคมนาคม ทั้งนี้เพื่อตอบสนองระบบทุนนิยมซึ่งมีมนุษย์เป็นตัวแปรสำคัญ การย่อระยะเวลาในการเดินทาง และการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้นนั้น จำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบการคมนาคมให้มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น การเพิ่มขึ้นของถนนหลายๆ สาย อีกทั้งมีการก่อสร้างต่อเติมทางด่วนเพื่อรองรับการเดินทางที่มีมากยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นกลไกการพัฒนาระบบการคมนาคมให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น มนุษย์ต้องการยานพาหนะในการเดินทางเพื่อย่อระยะเวลาการเดินทางให้เหลือน้อยที่สุด มนุษย์ไม่หยุดที่จะพัฒนายานพาหนะให้มีความสะดวกสบายใช้งานง่าย ตลอดจนรองรับความนิยมของมนุษย์ที่มีอยู่ในทุกยุคทุกสมัย

รถยนต์ คือยานพาหนะที่ได้รับความนิยมมากที่สุดอย่างหนึ่ง มนุษย์ให้ความสำคัญกับรถยนต์ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการดำเนินชีวิต ด้วยการใช้งานที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางให้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทำให้ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มกำลังการผลิตรถยนต์เพื่อมารองรับการบริโภคที่มีเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบัน รถยนต์นอกจากจะเป็นยานพาหนะที่สามารถเอื้อประโยชน์ใช้สอยในการเดินทางให้มีความสะดวกสบายรวดเร็วเพิ่มขึ้นแล้ว รถยนต์ยังได้รับความนิยมในฐานะเป็นหน้าตาของผู้บริโภค ด้วยกลไกการตลาดที่มีการโฆษณาสรรพคุณ รวมถึงหยิบยื่น

ภาพลักษณ์ในลักษณะมายาคตินั้นทำให้ผู้คนในสังคมต่างนิยมชมชอบที่จะมีรถยนต์ รุ่นหรือยี่ห้อต่างๆ ไว้ในครอบครองเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ในสังคมให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง เมื่อมีการแข่งขันอยู่ทุกวงการ วงการผลิตรถยนต์ก็มีการแข่งขันเช่นกัน การเพิ่มและพัฒนากระบวนการใช้งานที่สะดวกสบายมากยิ่งขึ้นรวมถึงการออกแบบรูปลักษณ์ให้ตอบสนองการใช้งานของผู้บริโภค นั้นล้วนแล้วแต่เป็นเงื่อนไขในการผลิตรถยนต์ของแต่ละค่าย ในปัจจุบันอุตสาหกรรมรถยนต์ได้ให้ความสำคัญกับสถานะแวดล้อม และธรรมชาติมากขึ้น โดยเลือกที่จะออกแบบรถยนต์ให้มีลักษณะที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ ประหยัดพลังงาน ด้วยคำโฆษณาเหล่านี้เองจึงทำให้ปฏิริยาของผู้บริโภคมีความต้องการเพิ่มขึ้น ในความต้องการล้วนแล้วแต่มีมิติที่มีความหลากหลาย ทั้งมีความต้องการรถยนต์เพื่อความสะดวกสบายในการเดินทาง มีความต้องการรถยนต์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ในสังคม หรือแม้กระทั่งการมองรถยนต์เป็นของสะสมรูปแบบหนึ่ง ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยในการผลิตรถยนต์ออกมาสู่ท้องตลาดเป็นจำนวนมาก เมื่อทุกสิ่งอย่างมีผลดีต่อผู้บริโภค ผลเสียก็ย่อมมีด้วยเช่นกัน ในเมื่อความต้องการของมนุษย์มีเพิ่มมากยิ่งขึ้น ผู้คนต่างต้องการรถยนต์มากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะด้วยปัจจัยไหนผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณการผลิตรถยนต์ให้เพียงพอต่อความต้องการในท้องตลาด ผลเสียและปัญหาที่ตามมานั้นไม่อาจที่จะแก้ไขได้ในระยะเวลาอันสั้น เมื่อรถยนต์เพิ่มมากขึ้นในท้องถนน ปัญหาราจรติดขัดนั้นตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัญหาสถานะแวดล้อมที่เกิดจากมลพิษด้วยเช่นกัน เมื่อความนิยมมีอยู่ในระยะเวลาหนึ่งการหมดความนิยมก็สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกวัตถุหรืออะไรก็แล้วแต่ รถยนต์ที่หมดความนิยม ไม่เป็นที่ต้องการในท้องตลาดก็ได้ถูกเปลี่ยนฐานะจากวัตถุนิยมมาเป็นเศษซากที่ถูกตีค่าเป็นเศษเหล็กเท่านั้น ราคาที่ถูกประเมินให้ลดน้อยลงเช่นกัน ด้วยระยะเวลาที่ยาวนานในการบริโภครถยนต์ในสังคมไทย ทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาอีกประการหนึ่งคือ เศษซากของรถยนต์ที่หมดความนิยมได้มีอยู่มากมายตามสถานที่ต่างๆ ในสังคม ที่สามารถรองรับเศษซากเหล่านี้ กระบวนการแก้ไขปัญหาเหล่านี้มันยังไม่เป็นรูปธรรมนัก ทำให้เกิดมลพิษที่เกิดขึ้นจากสารเคมีที่มีอยู่ในซากรถยนต์ เกิดสารตกค้างที่ไม่อาจแก้ไขได้ด้วยระยะเวลาอันสั้น ทำให้สิ่งแวดล้อมภายในสังคมเกิดความเสื่อมโทรม ต้นตอของปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้อาจจะเป็นเพราะมนุษย์เองที่มีความยึดติดกับวัตถุมากเกินไป ความอยากได้ออกมียอันไม่สิ้นสุด ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทยในปัจจุบัน

ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องราวและปัญหาเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อสะท้อนให้สังคมได้รับรู้ถึงเรื่องราวเหล่านี้ ผ่านผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์อย่างมีขั้นตอนและขบวนการถ่ายทอดที่มีลักษณะเฉพาะตัว เพื่อให้เห็นถึงคุณค่าความงามตามเนื้อหาและเรื่องราวได้อย่างมากที่สุด

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

จากการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน สังคมทุกวันนี้มีปัญหาต่างๆ มากมายที่คุกคามความสงบสุขในการใช้ชีวิตของมนุษย์ และดูเหมือนว่ายิ่งนานวันความวุ่นวายของปัญหาต่างๆ เหล่านี้จะยิ่งเพิ่มขึ้น

การก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและค่านิยมของคนในสังคม เกิดกระแสค่านิยมแบบวัตถุนิยม ซึ่งคนในสังคมให้ความสำคัญกับวัตถุสิ่งของมากกว่าคุณค่าความรู้สึทางด้านจิตใจ มีความอยากได้ อยากครอบครองทรัพย์สินเงินทองมากขึ้น ค่านิยมแบบวัตถุนิยมถูกกระตุ้นจากอิทธิพลของสื่อสารมวลชนความเจริญทางเทคโนโลยี การแข่งขันทางเศรษฐกิจและบุคคลใกล้ชิด ค่านิยมแบบวัตถุนิยมเป็นความเชื่อของปัจเจกบุคคล ที่ให้ความสำคัญแก่เงินตราสิ่งที่เป็นรูปธรรม ตลอดจนวัตถุอำนวยความสะดวกต่างๆ การใช้ชีวิตเป็นไปเพื่อการไฝ่หาและมุ่งครอบครองทรัพย์สินสมบัติ แต่ทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ที่ได้ครอบครองนั้นกลับไม่ได้ทำให้เกิดความพอใจในชีวิต หรือไม่ได้ทำให้เกิดความสุขเชิงอัตวิสัยเพิ่มขึ้น ปัญหาสังคมต่าง ๆ ที่พบในสังคมไทยหลาย ๆ ปัญหา มีสาเหตุมาจากการที่คนในสังคมมีค่านิยมแบบวัตถุนิยม ปัญหากระแสวัตถุนิยมบริโภคนิยม ทำให้เยาวชนประพฤติตนไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม ถือเป็นโรคภัยของสังคมที่ทุกคนจะต้องช่วยกันหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ข้าพเจ้าจึงได้นำมุมมองของปัญหาจากสังคมในปัจจุบันในด้านของการบริโภคทางวัตถุนิยม มาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบงานจิตรกรรม รวมไปถึงการนำเสนอเป็นงานศิลปนิพนธ์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอสิ่งที่ผ่านการบริโภคของวัตถุนิยมกลับกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายเหลืออยู่ในสังคมในปัจจุบัน

ผลลัพธ์ที่ข้าพเจ้าคาดหวัง ทำให้เห็นถึงความหมายของการสร้างสรรคงานผ่านงานจิตรกรรมที่ทำให้เกิดความงาม ทางด้าน การจัดวาง การทับซ้อนให้เกิดมิติขึ้นมาและเพื่อเป็นการสร้างสรรค์ผลงานออกสู่สาธารณชน ก่อให้เกิดรูปแบบใหม่ของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จากการฟื้นคืนของชาววัตถุที่ถูกการบริโภคในสังคมปัจจุบัน ทำให้เกิดประสบการณ์ร่วมระหว่างตัวผลงานกับผู้ชม ทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่เกิดขึ้น และสามารถให้ข้อคิดคติ ไม่มากก็น้อยกับผู้พบเห็น

1.3 ขอบเขตของโครงการ

กรรมวิธีการสร้างภาพร่าง ใช้ต้นแบบจากซากจำพวกยานพาหนะที่หลงเหลือจากการบริโภคของสังคม ซึ่งกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีย่านในสังคมปัจจุบัน ด้วยวิธีการบันทึกภาพจากกล้องดิจิทัลเพื่อนำมาสร้างภาพร่างในการสร้างสรรค์ผลงาน

แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานเป็นการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ กรรมวิธีการสร้างสรรค์ผลงานเป็นการสร้างพื้นผิว ใช้เทคนิคการเอาออก ขูดขีด เช็ดถู ปาดออก ตามลักษณะของ โครงสร้าง รูปทรง และพื้นผิวตามภาพร่าง

จำนวนผลงานมีทั้งหมด 4 ชิ้น ดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 ขนาด 150 x 250 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 2 ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 3 ขนาด 120 x 250 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 4 ขนาด 160 x 200 เซนติเมตร

1.4 วิธีการศึกษา

การศึกษาและค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน แบ่งได้ตามลักษณะ ดังนี้

- เกิดจากการสังเกตจากสภาพแวดล้อมในการใช้ชีวิตประจำวัน
- อินเทอร์เน็ต
- หนังสือ นิตยสาร สื่อต่างๆ
- จากประสบการณ์ของผู้ที่มีมาก่อน
- ลงพื้นที่จริง สํารวจค้นหา สถานที่ๆ มีความน่าสนใจ

1.5 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานนั้น มีการศึกษาข้อมูลจากหนังสือ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต สื่อต่างๆ การสอบถามและลงพื้นที่จริง เช่น โรงฆ่าเหล่ารถ โรงขยะตามอู่รถ เชียงกง พื้นที่รกร้าง สถานที่ๆ พบเจอในสังคมปัจจุบัน

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดการสร้างสรรค์

การที่จะริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นมาได้นั้นจำเป็นที่จะต้องมีการค้นคว้าศึกษาหาข้อมูลในเรื่องราวเหล่านั้นอย่างจริงจังเพื่อนำมาประกอบสร้างและปะติดปะต่อกับแรงบันดาลใจของตัวศิลปินเอง ในวัตถุดิบในการสร้างสรรค์สร้างผลงานศิลปะนั้นสามารถค้นหาได้จากเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การเป็นอยู่ในสังคม การดิ้นรนต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ที่มีอยู่มากมาย ผลพวงเหล่านี้ล้วนแล้วที่จะนำมาเป็นวัตถุดิบและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้สมบูรณ์ เพื่อบรรลุนิยามในการสื่อสารแนวความคิดสู่สาธารณชนในมุมกว้าง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้ามีที่มาและได้รับแรงบันดาลใจมาจากการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน ข้าพเจ้าสังเกตเห็นกลไกบางอย่างที่เคลื่อนไหวในสังคม โดยเฉพาะสังคมเมืองเมื่อตัวสังคมเองมีการพัฒนาผู้คนในสังคมซึ่งเป็นตัวแปรหลักก็ย่อมที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ไปในทางที่ดีขึ้น มีฐานะที่มั่นคง เป็นที่ยอมรับมีหน้ามีตา ข้าพเจ้าเริ่มสังเกตผู้คนใกล้ตัว ทำการเรียนรู้และวิเคราะห์การใช้ชีวิตของผู้คนในสังคมที่ข้าพเจ้ามีโอกาสได้สัมผัสพูดคุย เรื่องราวในสังคมที่ข้าพเจ้าพบเจอบ่อยครั้ง คือเรื่องการบริโภควัตถุ การจัดจ้อและให้ความสำคัญกับวัตถุมากขึ้นไป

ในที่นี้ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงรถยนต์ เป็นวัตถุจำพวกยานพาหนะที่มีความนิยมอย่างสูงในสังคมปัจจุบัน เมื่อย้อนกลับไปข้าพเจ้าพบว่าในชีวิตของข้าพเจ้ามีความผูกพันและคลุกคลีอยู่กับรถยนต์มาตั้งแต่วัยเด็ก ด้วยเหตุที่ว่าครอบครัวข้าพเจ้ามีการใช้งานของรถยนต์ ซึ่งก็ไม่ได้แตกต่างจากครอบครัวอื่นเช่นกัน จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกคนล้วนแล้วจะต้องเคยสัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ การบริโภครถยนต์ที่ข้าพเจ้าพบเห็นมาตั้งแต่วัยเด็กนั้น ทำให้ข้าพเจ้าหันมองสังคมในปัจจุบัน ซึ่งข้าพเจ้าพบว่าการนิยมบริโภครถยนต์นั้นได้มีการพัฒนาและมีจำนวนผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้นจากอดีตหลายเท่าตัว การใช้งานของรถยนต์ในสังคมปัจจุบัน นอกจากรถยนต์ที่สัญจรไปตามท้องถนนแล้ว สิ่งที่ข้าพเจ้าพบบ่อยครั้ง นั่นคือเศษซากของรถยนต์ ตามสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตามชอกรตักข้างถนน ตามป่ากร้าง ตามโรงชำแหละรถยนต์ เป็นภาพที่สะท้อนถึงการบริโภคได้อย่างสิ้นเปลือง คือภาพของกองเศษซากรถยนต์ที่ผุพัง ชิ้นส่วนที่ถูกชำแหละออก เครื่องยนต์ที่ถูกคัดแยกออกมาเป็นส่วนๆ วางกองเรียงรายกัน ใน เชียงกง และสถานที่ๆ เป็นแหล่งการค้าขายเศษเหล็กของรถยนต์ ข้าพเจ้าเริ่มมองเห็นชิ้นส่วนต่างๆ ของรถยนต์ที่ถูกชำแหละเป็นฟอร์มที่น่าสนใจ รูปทรงที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์ที่เราไม่อาจพบได้ตามท้องถนนทั่วไปกลับถูกชำแหละออกมาเป็นชิ้นๆ ด้วยกระบวนการทางการช่าง การแสดงระบบกลไก โครงสร้าง วิธีการทำงานของเครื่องยนต์นั้น ผ่านทางรูปทรงที่ถูกชำแหละออกมานั้น ทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดริเริ่มสนใจที่จะนำเศษซากชิ้นส่วนของ

รถยนต์เหล่านี้มาสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการทางศิลปะ เหตุจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งนั้นคือบรรยากาศตามสถานที่ มีเศษซากรถยนต์วางกองเรียงรายกันอยู่เป็นจำนวนมากนั้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกคล้ายกับว่าสถานที่แห่งนี้เป็นสุสานของรถยนต์ที่เต็มไปด้วยวัตถุที่หมดลมหายใจลงแล้ว ข้าพเจ้าพบว่าวัสดุเหล่านี้มีความงามทางกายภาพ ไม่ว่าจะเป็นพื้นผิวที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยเป็นอยู่ เกิดร่องรอยต่างๆ เกิดการกัดกร่อน การผุพัง สีที่ไม่มีความสดใหม่ สนิมที่เกิดขึ้น รูปทรงที่มีความผิดเพี้ยน อาจเกิดจากกาลเวลา สภาพอากาศ อายุการใช้งานและเกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่ไม่เห็นคุณค่าในวัตถุเหล่านี้

ด้วยการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และแรงบันดาลใจตลอดถึงความรู้สึกที่มีต่อเศษซากรถยนต์เหล่านี้ ทำให้ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนเรื่องราวการบริโภคอย่างสิ้นเปลืองของผู้คนในสังคมผ่านทางรูปแบบงานจิตรกรรม การแทนค่าต่างๆ ด้วยทัศนธาตุ การจัดองค์ประกอบภาพ ตำแหน่งการวางชิ้นส่วนเศษซากของรถยนต์ที่ผ่านการบันทึกด้วยเลนส์กล้องดิจิทัลและการคัดเลือกภาพต้นแบบ เพื่อนำมาจัดวางใหม่ เพื่อให้เกิดบรรยากาศและอารมณ์ความรู้สึกของเศษซากรถยนต์พื้นผิวเป็นหัวใจหลักในงานของข้าพเจ้า ให้ความรู้สึกถึงความเสื่อมโทรมของวัตถุที่ผ่านใช้งานมาแล้ว การสะท้อนพื้นที่ใหม่ที่เกิดขึ้นในการจัดวางองค์ประกอบในภาพนั้น แสดงถึงนัยที่ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงปริมาณที่ สิ้นหลาม มากมายกำกองของเศษซากรถยนต์ที่ผ่านการบริโภคในโลกแห่งวัตถุนิยม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Freya Jobbin

ภาพที่ 1 Freya Jobbin

<http://4rtgallery.blogspot.com/2013/10/head-sculptures-by-freya-jobbins.html>

Freya Jobbins เกิดในแอฟริกาใต้ แต่ไปเติบโตที่ออสเตรเลีย จบการศึกษาจากด้านศิลปะที่ South West Sydney Institute of TAFE มีผลงานจัดแสดงได้รับการยอมรับอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกวาดรางวัลมากมาย อย่างเช่น รางวัล Fishers Ghost art เมื่อปีที่ผ่านมานี้ เธอเล่าว่าได้รับแรงบันดาลใจมาจากศิลปินคลาสสิกชาวอิตาลี Guiseppe Archimboldo ผู้เขียนภาพเหมือนคนด้วยการใช้ชิ้นส่วนของผลไม้ และหากจะมีคนพูดว่า งานของ Freya ใช้เทคนิคนั้นมาตอบคำถามสังคมยุคใหม่ได้ตรงประเด็น ก็คงไม่ผิดนัก

“ตุ๊กตาหลอน! สะท้อนบริโภคนิยมผ่านประติมากรรมจากขยะพลาสติก”

งานประติมากรรมสร้างสรรค์แนวแปลกของศิลปิน Freya Jobbins ที่กำลังล้อเล่นกับอารมณ์คนได้อย่างชวนขนลุกขนพอง ด้วยต้องการสร้างงานศิลปะที่พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างโลกบริโภคนิยมกับวัฒนธรรมรีไซเคิล แน่หนอนว่ามันอาจไม่สวยงามนัก ทว่าไม่จำเป็นต้องสวยงามเสมอไป เพียงแค่กระตุ้นอารมณ์และต่อมคิดคนดูให้ตื่นขึ้นได้มันก็มีค่าเพียงพอแล้ว

ผลงานหน้ามนุษย์หลากหลายเหล่านี้เต็มไปด้วยความหลอนปนขำที่สะท้อนโลกในมุมกลับ เศษซากของตุ๊กตาและของเล่นพลาสติกถูกนำมาเป็นส่วนประกอบกันขึ้นเป็นใบหน้ามนุษย์ รวมถึงบุคคลผู้มีชื่อเสียงอย่าง วูบี้ โกลด์เบิร์ก, อาร์โนลด์ ชวาร์เซเนกเกอร์, แบทแมน หรือแม้แต่ตัวร้ายในหนังไซไฟพลาสติกอย่าง คาร์ธ เวเดอร์ ไม่เพียงเป็นการตอกย้ำว่าของเล่นที่ผลิตขึ้นซ้ำซากถูกทิ้งขว้างไปกับการเล่นอย่างไร้ค่า แต่มันอาจเป็นความหลอนซ่อนความหวังใจต่อเด็กที่กำลังเติบโต

มาภายใต้วัฒนธรรมบริโภคด้วยเช่นกัน

งานศิลปะของ Freya Jobbins อธิพิพลาทางด้านแนวความคิดของตัวข้าพเจ้า โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการบริโภคนิยมของคนในสังคม และการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการหยิบยกเอาสิ่งที่ผ่านการบริโภคแล้วมาสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพผลงานของ Freya Jobbin

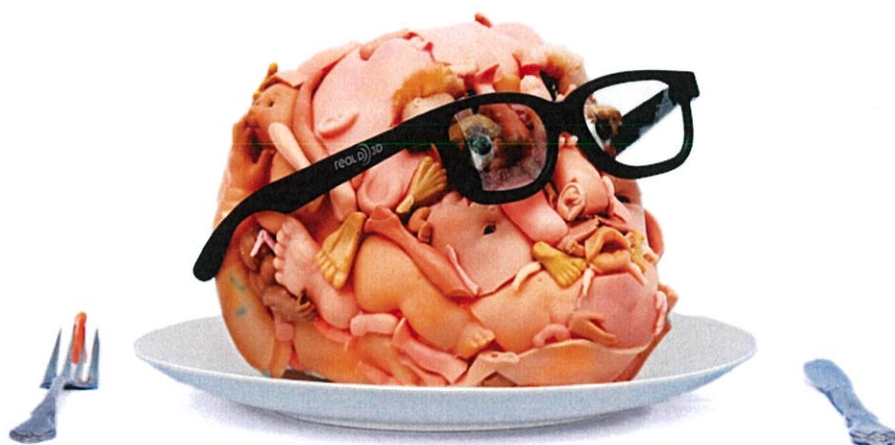
ภาพที่ 2 Hopper dy Freya Jobbin (2014)

<http://www.freyajobbins.com/keyword/Hopper/i-hRMqHps/A>

ภาพที่ 3 Juno-Hera dy Freya Jobbin

<http://www.inhabitots.com/artist-freya-dobbins-recycles-old-doll>

ภาพที่ 4 Dennis Hopper dy Freya Jobbin

<http://sickoftheradio.com/2013/01/10/freya-jobbins-scupatures>

ไพโรจน์ วังบอน

ภาพที่ 5 ไพโรจน์ วังบอน

<http://www.pitc.su.ac.th/SUmanager.htm>

ไพโรจน์ วังบอน เกิดเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2515 พื้นเพเป็นคนจังหวัดตราด จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทจากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อมาได้รับการบรรจุให้ทำหน้าที่อาจารย์ประจำวิชา ก่อนจะเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ในที่สุด

ความโดดเด่นในผลงานจิตรกรรมของเขา อยู่ที่เทคนิคการใช้สีน้ำมัน บนผืนผ้าใบที่ดูคล้ายจะเป็นวิธีการทำงานแบบธรรมดา หากแต่การใช้สีน้ำมันที่ผ่านการคั้นคั่ว ทดลอง และพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง ทำให้งานของเขามีภาษาเฉพาะตัวที่ใช้ถ่ายทอดทางจินตนาการ อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดออกมาได้อย่างลงตัว และมีความงามควบคู่ไปพร้อมกัน จิตรกรรมของไพโรจน์มีลักษณะกึ่งรูปธรรม กึ่งนามธรรม แต่ไม่ว่าอยู่ในลักษณะใด งานของเขาไม่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่มาจากสายตาของเขาในระดับผิวเผิน แต่แสดงออกถึงประสบการณ์ทางใจที่เขามีต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว

ผลงานศิลปะของ ไพโรจน์ วังบอน มีอิทธิพลทางด้านลักษณะของการใช้เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการใช้เทคนิคสีน้ำมันแล้วมีการใช้วัสดุต่างๆ มาขูดขีดเช็ดถู ทำให้เกิดรูปทรงร่องรอยและพื้นผิว

ภาพผลงานของ ไพโรจน์ ว่างบอน

ภาพที่ 6 หนทางชีวิต (1997)

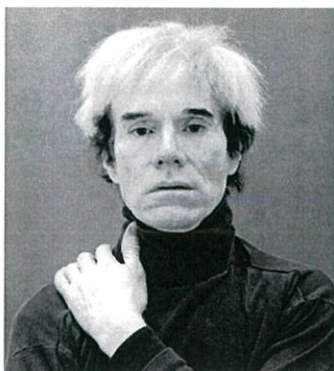
<http://www.era.su.ac.th/ArtDB/tha/detailpicture.asp?id=P002585>

ภาพที่ 7 การกำเนิดของชีวิตในธรรมชาติ หมายเลข 2 (1995)

<http://www.era.su.ac.th/ArtDB/tha/detailpicture.asp?id=P002447>

แอนดี้ วอร์ฮอล

ภาพที่ 8 Andy Warhol

<http://www.fotos.org/galeria/showfull.php?photo=224>

“ตอบสนองภาวะสังคม ด้วยการแสดงออกทางจิตรกรรมด้านการค้า”

แอนดี้ วอร์ฮอล (Andy Warhol) (พ.ศ. 2471 – พ.ศ. 2530) เป็นจิตรกรชาวอเมริกัน อีกทั้งยังเป็นนักเขียน นักแสดง นักประพันธ์บทเพลง ผู้สร้างภาพยนตร์ด้วยเทคนิคทางศิลปะแนวใหม่และอื่นๆ วอร์ฮอลได้รับการจัดอันดับให้เป็นศิลปินยุคบุกเบิกของศิลปะประเภท Pop Art หรือ ศิลปประชานิยม ของอเมริกา ผลงานของเขาจะมีเอกลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจในการผลิตของระบบทุนนิยมและการผสมผสานระหว่างสีอันหลากหลายกับสิ่งที่เห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น บุคคลสำคัญหรือสินค้าในสมัยนั้น ผลงานที่โด่งดังหลายชิ้นของเขาใช้เทคนิคการพิมพ์ซ้ำๆ คือ เทคนิคที่เรียกว่า Screenprinting หรือ ซิลค์สกรีน

แอนดี้ วอร์ฮอลเกิดเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1928. ที่เมือง พิตส์เบิร์ก, เพนซิลเวเนีย, สหรัฐอเมริกา เกิดมาในครอบครัวของชนชั้นแรงงาน บิดาของเขาเป็นคณงานทำเหมืองแร่ใน รัฐ เพนซิลเวเนีย เขาจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมในเมือง พิตส์เบิร์ก ระหว่างนี้เขาได้เข้าเรียนวิชาศิลปะระยะสั้นซึ่งจัดสอนโดยพิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งเมืองPittsburgh (Carnegie Museum of Art) นับว่านี่คือช่วงเวลาที่แอนดี้ วอร์ฮอลได้ค้นพบพรสวรรค์ของตนเองเพราะว่าหลังจากจบจากโรงเรียนมัธยมแล้วเขาได้เรียนต่อในสาขา Commercial Art จาก Carnegie Institute of Technology (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยคาร์เนกีเมลลอน)

ในช่วงปลายทศวรรษที่ 50 แอนดี้ วอร์ฮอลได้ทำงานเกี่ยวกับการบริโภคที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวอเมริกันในสมัยนั้น ภาพ Campbell's Soup Cans ของแอนดี้ วอร์ฮอล ได้รับการสร้างสรรค์ออกมามากมายหลายเวอร์ชัน ทั้งแบบกระป๋องเดี่ยว กระป๋องสองใบ หรือแม้แต่กล่องสี่เหลี่ยม โดยใช้เทคนิคซิลค์สกรีนบนผ้าใบ (บางครั้งก็ผสมกับการระบายสี) แต่เวอร์ชันที่คนรู้จักมากที่สุดคือภาพ 32 Campbell's Soup Cans ที่นำภาพกระป๋องซूपเดี่ยวๆ 32 ภาพมาเรียงต่อกันเป็น

4 แถว แต่ละกระป๋องแสดงฉลากรสชาติของซุซที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งวอร์ฮอลต้องการสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวอเมริกันสมัยนั้น เป็นโลกของซูเปอร์มาร์เก็ตที่อยู่ใกล้ชีวิตมนุษย์ อาหารกระป๋องมีความสำคัญในการดำรงชีพ แอนดี วอร์ฮอลเองก็ยอมรับว่าเขาบริโภคอาหารกระป๋องมาโดยตลอดเช่นกัน และนั่นถือเป็นต้นแบบของการนำเสนอศิลปะแบบป๊อปอาร์ต และภาพ The Two Marilyns ค.ศ. 1962 โดยใช้เทคนิคซิลค์สกรีนบนผ้าใบ ขนาด 55×65 ซม. ปัจจุบันเป็นสมบัติของเอกชน ในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เป็นอีกภาพที่โด่งดังของเขา โดยนำเอาภาพ มาริลิน มอนโร คาราสาวผู้มีชื่อเสียงมาขยายบนผ้าใบ สีที่แตกต่างแสดงให้เห็นถึงมุมมองที่ต่างไป กล่าวกันว่าแอนดี วอร์ฮอล ได้สร้างให้คาราสาวเป็นที่จับต้องได้แก่ชาวอเมริกัน

ผลงานศิลปะของ แอนดี วอร์ฮอล มีอิทธิพลทางด้านแนวความคิดของตัวข้าพเจ้า โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการบริโภคนิยมของคนในสังคม เขาหยิบเอาสิ่งที่มีความนิยมในสังคมในด้านต่างๆ มาทำงาน เช่น การบริโภคอาหารกระป๋องของชาวอเมริกัน คาราที่มีชื่อเสียง และอื่นๆอีกมากมาย แนวคิดของ แอนดี วอร์ฮอล จึงมีอิทธิพล และเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

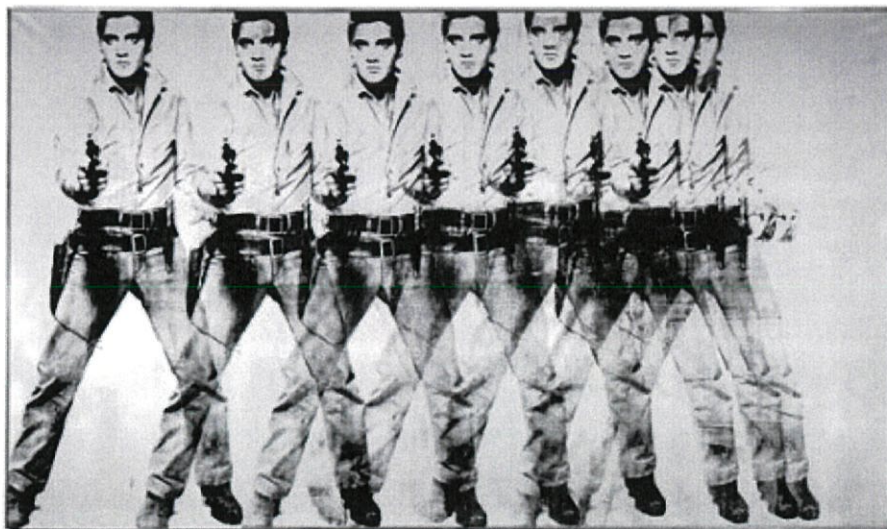
ภาพที่ 9 Campbell's Soup Cans (1962)

<http://www.ipesk.ac.th/ipesk/VISUALART/lesson454.html>

ภาพที่ 10 The Two Marylins (1962)

<http://popuspopart.wordpress.com/artist>

ภาพที่ 11 Eight Elvises (1963)

<http://www.voicetv.co.th/blog/1663.html>

2.2 แนวความคิดสร้างสรรค์

ในปัจจุบันพบว่ามนุษย์ในสังคมมีการแข่งขันที่สูง บ้านเมืองมีความเจริญเกิดขึ้นมากมาย แต่ดูเหมือนว่าสภาพจิตใจของมนุษย์ที่อยู่ในสังคมจะค่อยๆ เสื่อมลงเรื่อยๆ เกิดค่านิยมผิดๆ ที่มีต่อการดำรงชีวิต ติดอยู่ในวัตถุนิยมมากจนกลายเป็นปัญหาของสังคม เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ ที่ไม่ได้รับการดูแลขัดเกลาให้สะอาดอยู่เสมอ จิตใจของมนุษย์จึงกลายเป็นจิตใจที่โดนปกคลุมไว้ด้วยกิเลส ตัณหา ความอยากได้ใคร่ดี ชิงดีชิงเด่น เพื่อให้ตัวเองอยู่รอดในสังคม ด้วยโครงสร้างของวัตถุที่มีการบริโภคตามยุคสมัย มนุษย์นั้นมีความต้องการที่ไม่สิ้นสุด จึงทำให้เกิดกระบวนการผลิต ตัววัตถุจึงเกิดการเปลี่ยนแปลง ผู้คนมักจะวิ่งหาสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในกระแสนิยม การบริโภคจึงไม่จบสิ้น ข้าพเจ้าจึงหยิบยกสิ่งที่ผ่านการบริโภคในสังคม เมื่อผ่านการเวลาวัตถุเหล่านี้จึงหมดคุณค่าทางสังคมบริโภค ตัวข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นความงามทางกายภาพของวัตถุเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นร่องรอย สี และรูปทรงที่มีการเปลี่ยนแปลง ได้เกิดขึ้นพร้อมกับการบริโภคทางสังคมอยู่ตลอดเวลา เกิดการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ข้าพเจ้าจึงได้สร้างสรรค์ทิวทัศน์ของเศษซากวัตถุเหล่านี้ เพื่อแสดงออกถึงความสังสมของปริมาณการบริโภคของคนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่มีความสิ้นหลาม และใช้วิธีการทางจิตรกรรมในเทคนิคสีน้ำมัน โดยการเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู เป็นการขบเน้นร่องรอย และพื้นผิวที่เกิดขึ้น ด้วยความเป็นภาษาภาพที่สื่อสาร และรับรู้ สะท้อนให้เห็นถึงความเสื่อมโทรมของวัตถุที่เกิดจากการหมดค่านิยม กลายเป็นแค่เศษซากที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในสังคมปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การเกิดการสร้างสรรค์ตัวผลงานเกิดจากการสังเกตจากสภาพแวดล้อมในการใช้ชีวิตประจำวัน พบเห็นกับซากยานพาหนะอยู่ทั่วไปในสังคม ไม่ว่าจะป็นตามชอกติ๊กข้างถนนตามป่ากร้าง หรือในพื้นที่ต่างๆ ทำให้เกิดการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาสร้างเป็นภาพร่างในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

ความเป็นต้นแบบก่อนที่จะนำไปสู่กระบวนการสร้างภาพร่างนั้น ได้เกิดขึ้นจากการเก็บข้อมูลในสถานที่จริง โดยการหาข้อมูลจากสถานที่ต่างๆ ในสังคมปัจจุบันที่มีการบริโภคอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะสังคมเมือง การเก็บข้อมูลของสิ่งที่ผ่านการบริโภคจำพวกยานพาหนะต่างๆ โดยการถ่ายภาพจากกล้องดิจิทัล เมื่อได้ภาพต้นแบบหลายๆ รูปจากสถานที่ต่างๆ ซึ่งแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะป็นพื้นผิว รูปทรง สี การเปลี่ยนแปลงของรูปทรงที่แตกต่างกันออกไป นำภาพต้นแบบเหล่านี้มาตัดเอาเฉพาะส่วนที่เป็นรูปทรงที่น่าสนใจของตัววัตถุ แล้วปรับภาพต้นแบบให้มีสีและความคมชัดเพื่อข้บเน้นพื้นผิวให้เด่นชัดมากขึ้น จากนั้นนำภาพต้นแบบเหล่านั้นมาจัดวางองค์ประกอบเข้าด้วยกันเป็นภาพๆ เดียว จึงทำให้เกิดความสลับซับซ้อนของตัวรูปทรง การสร้างภาพร่างในหนึ่งชุดงานจะต้องสร้างภาพร่างหลายๆ แบบ จะได้มีการเปรียบเทียบได้ว่าชิ้นไหนมีความสมบูรณ์และเหมาะสมที่สุด อันเป็นภาพร่างที่จะนำไปสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการสร้างภาพร่าง การค้นหาซากของยานพาหนะในบางที่อาจไม่เป็นที่ต้องการในการนำมาสร้างภาพร่างมากนัก เพราะบางพื้นที่มีการจำกัดในเรื่องของมุมมองของการถ่ายภาพ อาจมีสิ่งกีดขวางหรือพื้นที่คับแคบจนเกินไป จึงไม่สามารถได้ภาพตามมุมมองที่ต้องการมากนัก

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 1

3.1.1 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1

ภาพที่ 12 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

3.1.2 เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่างชุดที่ 1

การจัดวางองค์ประกอบของภาพร่างชุดนี้เน้น โครงสร้างของตัววัตถุที่ถูกชำแหละออก เหลือแค่เค้าโครงของชิ้นส่วนบางอย่าง และการจัดองค์ประกอบของตัววัตถุจัดตามลักษณะแบบจริง ที่เป็นอยู่ คือวัตถุเหล่านี้ถูกจัดวางตามแนวตั้งในสถานที่จริง แล้วนำแต่ละภาพมาจัดวางให้เกิดการทับซ้อนกัน ส่วนตัวพื้นหลังนั้นได้ทำเป็นสีทองซึ่งแสดงออกถึงสิ่งที่มีค่า เมื่อนำมาอยู่กับซากของตัววัตถุทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างสิ่งที่มีค่ากับสิ่งที่หมดคุณค่าแล้ว

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชั้นที่ 1 ขยายเป็นผลงานจริง โดยการสร้างสรรค์และแสดงออกผ่านรูปแบบงานจิตรกรรมสีน้ำมัน 2 มิติ โดยใช้เทคนิคการเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู เพื่อให้เกิดรูปทรงและพื้นผิวอย่างสมบูรณ์

ภาพร่างผลงานชั้นที่ 1 นั้น ให้มุมมองที่มีการจัดองค์ประกอบได้ดีกว่า โดยมีระยะหน้าเป็นจุดเด่น มีระยะกลางและการแผ่ระยะหลังออกไป แล้วมีการปล่อยช่องว่างของตัวพื้นทำให้เกิดบรรยากาศของภาพ ทำให้ผลงานดูไม่ทึบตันจนเกินไป

ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 มีการจัดวางจุดเด่นให้อยู่ในระยะหน้าในตำแหน่งตรงกลาง และมีการแผ่ระยะโดยใช้พื้นที่ว่างขึ้นระหว่างกลาง

3.2 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2

3.2.1 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2

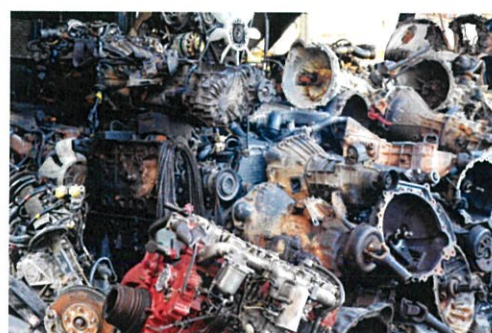
ภาพที่ 14 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

3.2.2 เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่างชุดที่ 2

การสร้างภาพร่างในชุดที่ 2 นั้นได้นำซากจำพวกเครื่องยนต์มาใช้ในการจัดองค์ประกอบเข้ากับซากชิ้นส่วนของยานพาหนะ ตัวเครื่องยนต์จะมีความมั่นคงของตัววัสดุ มีคราบของน้ำมันเครื่องไหลออกมา ทำให้เกิดพื้นผิวใหม่เกิดขึ้น ทำให้พื้นผิวในผลงานนั้นมีความแตกต่างจากภาพร่างในชุดที่ 1

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชั้นที่ 2 ขยายเป็นผลงานจริง โดยการสร้างสรรค์และแสดงออกผ่านรูปแบบงานจิตรกรรมสีน้ำมัน 2 มิติ โดยใช้เทคนิคการเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู เพื่อให้เกิดรูปทรงและพื้นผิวอย่างสมบูรณ์

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 แสดงออกถึงการทับซ้อนของตัวรูปทรงที่มีการจัดวางสลับไปมามีพื้นที่ว่างในระหว่างวัตถุแต่ละชิ้น ทำให้เกิดบรรยากาศของภาพไม่อัดแน่นจนเกินไป

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 นั้นให้มุมมองการจัดเปอร์สเปคทีฟ (perspective) ของตัวเครื่องยนต์ได้ลงตัว เกิดเส้นนำสายตาที่พุ่งออกมา ทำให้เกิดแรงปะทะระหว่างตัวผลงานกับผู้ชม และการจัดองค์ประกอบของภาพมีความสมบูรณ์กว่าภาพร่างอื่นๆ

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3 นั้น จัดวางตัววัตถุให้มีพื้นที่ห่างกันออกไป เพื่อแผ่ระยะหลังให้มีความลึกลงทำให้เกิดความรู้สึกไกลออกไป

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4 เป็นการเลือกภาพต้นแบบเฉพาะส่วนของเครื่องยนต์อย่างอย่างเดียวในการจัดองค์ประกอบของภาพโดยการจัดให้ตัววัตถุกองทับกันขึ้นไป แสดงให้เห็นถึงความทับถมของซากวัตถุนิยม ให้อารมณ์ถึงความอัดอัด

3.3 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 3

3.3.1 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3

ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

3.2.2 เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่างชุดที่ 3

การใช้ภาพต้นแบบจากภาพร่างชุดที่ 3 ได้พบเจอกับซากยานพาหนะที่โดนน้ำท่วม จึงเลือกมาใช้ในการสร้างภาพร่างในชุดนี้ในบางส่วน นำมาทำปฏิกิริยากับโลหะทำให้เกิดพื้นผิวได้อย่างชัดเจน เช่น ร่องรอยของสนิม การกัดกร่อน ร่องรอยของเศษโคลนที่ไหลมากับกระแสน้ำ ทำให้เกิดพื้นผิวต่างๆ เกิดขึ้น ทำให้ตัวภาพร่างมีความโดดเด่นไปอีกแบบ

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง โดยการสร้างสรรค์และแสดงออกผ่านรูปแบบงานจิตรกรรมสีน้ำมัน 2 มิติ โดยใช้เทคนิคการเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู เพื่อให้เกิดรูปทรงและพื้นผิวอย่างสมบูรณ์

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 นำซากของตัวรถยนต์มาจัดองค์ประกอบให้อยู่ในระยะหน้า โดยมีพื้นผิวที่มีสนิมอย่างชัดเจน และมีซากรถที่มีความยับของตัววัตถุ ทำให้เกิดความเป็นเด่นได้อย่างลงตัว

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 มีมุมมองที่ใช้การจัดเปอร์สเปคทีฟ (perspective) เขามาช่วย ทำให้มีเส้นนำสายตาที่พุ่งเขาไปในภาพ ทำให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับผลงาน

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3 นั้น มีมุมมองที่แปลกใหม่ มีการพลิกของตัวรถทำให้เห็นด้านล่าง มีส่วนด้านหน้าของรถยนต์ที่พุ่งออกมาเป็นเปอร์สเปคทีฟ (perspective) และมีการจัดองค์ประกอบภาพได้อย่างลงตัว

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4 เป็นการจัดองค์ประกอบแบบพาโนรามา (Panorama) ทำให้เกิดมุมมองที่กว้าง จึงได้อารมณ์ของสุสานรถ

3.4 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 4

3.4.1 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4

ภาพที่ 22 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 23 ภาพร่างผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 2

3.2.2 เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอจากภาพร่างชุดที่ 4

การใช้ภาพต้นแบบจากภาพร่างชุดที่ 4 จะเลือกคัดสรรภาพต้นแบบของยานพาหนะที่มีพื้นผิวร่องรอยที่มีความเด่นชัด รูปทรงที่มีความผิดเพี้ยนไปจากรูปทรงที่เคยเป็นอยู่มากกว่าเดิม เพื่อขบเน้นการทับซ้อนกันระหว่างภาพต้นแบบแต่ละภาพ ทำให้เกิดภาพร่างที่มีความยุ่งเหยิง ได้ อารมณ์ของซากจากวัตถุนิยมได้ดีกว่าเดิม

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชั้นที่ 1 มาขยายเป็นผลงานจริง โดยการสร้างสรรค์และแสดงออก ผ่านรูปแบบงานจิตรกรรมสีน้ำมัน 2 มิติ โดยใช้เทคนิคการเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู เพื่อให้เกิด รูปทรงและพื้นผิวอย่างสมบูรณ์

ภาพร่างผลงานชั้นที่ 1 นั้นให้มุมมองที่มีความแปลกใหม่ มีเปอร์สเปคทีฟ (perspective) ที่ช่วยดึงสายตาจากระยะหน้า มีการทับซ้อนของวัตถุที่มีการทับกันขึ้นไปข้างบน ทำให้เกิดความรู้สึกอัดแน่นและองค์ประกอบโดยรวมของผลงานมีความสมบูรณ์ได้อย่างลงตัว

ภาพร่างผลงานชั้นที่ 2 การจัดวางองค์ประกอบที่มีความสลับไปมาของตัววัตถุ มีความแตกต่างของตัวพื้นผิว ทำให้ผลงานเกิดความรู้สึกที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป

3.5 กระบวนการสร้างงาน

3.5.1 กรรมวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานจริง เริ่มจากการวัดขนาดของภาพร่างแล้วนำมาขยายให้ได้สัดส่วนตามภาพร่าง โดยใช้ผ้าใบ (canvas) เป็นพื้นผิวในการสร้างสรรค์ผลงาน เริ่มจากการสร้างพื้นผิวของภาพ โดยการใช้สีอะคริลิกรองพื้นทำให้เกิดพื้นผิวตามลักษณะของภาพร่าง จากนั้นร่างภาพโครงสร้างรูปทรงตามต้นแบบของภาพร่าง แล้วลงสีน้ำมันในระยะหลังก่อนแล้วลงสีทับมาจนถึงระยะหน้าตามการทับซ้อนของรูปทรง โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันโดยการเอาออก การขูดขีด เช็ดถู การปาดออก โดยการใช้วัสดุตามพื้นผิว เช่น เกียง ผ้า ยางพลาสติก เหล็กแหลม ไม้ หรือวัสดุอื่นตามพื้นผิวของภาพร่าง การใช้สีน้ำมันจะใช้สีผสมสีน้ำมัน (Linseed oil) มากกว่าปกติเพราะจะทำให้ตัวสีน้ำมันมีความแห้งช้าเอื้อต่อตัวเทคนิคที่ใช้ และการลงสีน้ำมันนั้นจะต้องมีความเข้มกว่าสีที่อยู่ในภาพร่าง เพราะตัวเทคนิคเป็นการการขูดขีดเอาออกทำให้เกิดความสว่างในส่วนที่เป็นแสง พอขูดขีดตัวสีน้ำมันออกทำให้เห็นร่องรอยพื้นผิวของตัวสีอะคริลิกที่รองพื้นไว้ในขั้นตอนแรกๆ การขูดขีดโดยการเริ่มจากระยะหลังแล้วขูดทับมาเรื่อยๆ ตามการทับซ้อนของรูปทรงจนมาถึงระยะหน้า แล้วเก็บรายละเอียดของภาพเป็นการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเสร็จสมบูรณ์

ภาพขั้นตอนวิธีการการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 24 ใช้สีอะคริลิกรองพื้นหลังทำให้เกิดพื้นผิวของตัวผลงาน

ภาพที่ 25 ขั้นตอนร่างภาพโครงสร้างรูปทรงตามต้นแบบของภาพร่าง

ภาพที่ 26 ขั้นตอนการลงสีน้ำมัน

ภาพที่ 27 ภาพผลงานสำเร็จ ใช้เทคนิคการเอาออกโดยการใช่วัสดุต่างๆ มาขูดขีด ปาด เช็ดถู

3.5.2 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

- 1) ผ้าใบ (canvas) ที่แข็งแรง ใช้สำหรับเป็นพื้นผิวรองรับการสร้างสรรค์ผลงาน
- 2) สีอะคริลิก (acrylic color) ใช้สำหรับสร้างพื้นผิวในพื้นที่หลังของผลงาน
- 3) สีน้ำมัน (Oil color) ใช้สำหรับลงสีในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 4) น้ำมันลินสีด (Linseed oil) สื่อผสมสีน้ำมัน
- 5) พู่กันขนาดต่างๆ อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับทาสี
- 5) วัสดุ และอุปกรณ์จำพวก เกรียง ผ้า แผ่นยาง หรือวัสดุอื่นๆ ที่สามารถนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้เทคนิคเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู ตามพื้นผิวของภาพร่าง
- 6) น้ำมันสน ใช้สำหรับล้างอุปกรณ์ต่างๆ

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในภาพของผลงานจะมี เส้น สี น้ำหนักและแสงเงา แตกต่างกันไป รูปทรงที่แปลกตา ผิดเพี้ยนไปจากเดิม ลักษณะของพื้นผิวที่แตกต่างกันในทัศนของความเป็นภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือ ทัศนธาตุที่ทำให้ภาพแต่ละภาพนั้นมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในการสร้างภาพร่างของข้าพเจ้านั้น เกิดจากการทับซ้อนกันของรูปทรงต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง โดยการใช้กระบวนการตัดต่อในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยวัตถุที่ใช้ในการสร้างภาพร่างนั้น จะเป็นวัตถุที่มีความหมาย ไม่ว่าจะเป็นรูปทรง สี เส้น น้ำหนักแสงเงา และส่งผลต่อเนื้อหาที่ต้องการเล่า ฉะนั้นแบบจำลองที่นำมาจัดจึงจำเป็นที่จะต้องถูกอธิบาย ทั้งในความเป็นทัศนธาตุ และความหมาย

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงของวัตถุตามภาพมีการจัดวางองค์ประกอบของตัววัตถุตามลักษณะแบบจริงที่เป็นอยู่ คือวัตถุเหล่านี้ถูกจัดวางตามแนวตั้งในสถานที่จริง

แทนความหมายที่เกิดจากการจัดวางองค์ประกอบที่มีการทับซ้อนในแนวตั้ง ทำให้รู้สึกเหมือนพื้นที่ที่มีความคับแคบอัดแน่น มีความจำกัดในพื้นที่จนต้องจัดวางอย่างมีการจัดการ โดยการใช้แนวตั้ง

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

ข. รูปทรงของวัตถุตามภาพมีการจัดวางในแนวนอนในระระหน้า

แทนความหมายที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบภาพที่เป็นแนวนอนทำให้แยกออกระหว่างระยะหน้าที่เป็นแนวนอนและระยะหลังที่เป็นแนวตั้ง เกิดการฝักระยะโดยการใช้รูปทรง

ก. รูปทรงของวัตถุตามภาพมีการจัดวางรูปทรงแบบเปอร์สเปคทีฟ มีรูปทรงกลมที่หันออกมาด้านหน้า รูปทรงของเครื่องยนต์เป็นรูปทรงที่ตายตัว การเปลี่ยนแปลงของรูปทรงมีความเป็นไปได้น้อย วัตถุมีความเป็นเหลี่ยมและแปลน

แทนความหมายที่เกิดจากรูปทรงที่มีความเป็นเปอร์สเปคทีฟ ทำให้ภาพมีมิติที่พุ่งออกมา มีเส้นนำสายตาเกิดขึ้น

ก. รูปทรงของวัตถุตามภาพมีการจัดวางรูปทรงแบบเปอร์สเปคทีฟ (perspective)

เส้นของเปอร์สเปคทีฟทำให้ภาพเกิดทำให้เกิดความรู้สึกที่พุ่งออกมาด้านหน้า วัตถุทั้งสามชิ้นพุ่งมารวมกันอยู่ตรงกลาง จึงทำให้เกิดแรงปะทะระหว่างผู้ดูผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 4 รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงของวัตถุตามภาพมีพื้นผิว ร่องรอยที่มีความเด่นชัด รูปทรงที่มีความ ผิดเพี้ยนไปจากรูปทรงที่เคยเป็นอยู่ เป็นรูปทรง ที่อิสระ

ทำให้เกิดความรู้สึกที่มีความซับซ้อน ของรูปทรงอย่างต่อเนื่องกัน

ข. รูปทรงของวัตถุตามภาพมีการจัดวาง รูปทรงแบบเปอร์สเปกทีฟ (perspective) ใน ระยະหน้า

ทำให้เกิดความขบขันภายในภาพภาพ ให้อึดเข้าไป

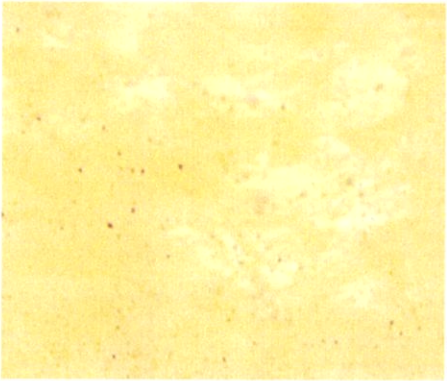
ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Textures)

ก. ลักษณะพื้นผิวของตัววัตถุในภาพเป็น พื้นผิวที่มีความแข็งของตัวโครงสร้างเหล็กและ มีร่องรอยของสนิมที่กัดกินผิวของโลหะตาม กาลเวลา

ข. พื้นผิวของกระจกที่แตกเป็นแผ่น เกิดเป็นระนาบ มีความหักเหของกระจก มีการสะท้อนของแสง

ค. พื้นหลังมีความมันวาวของสีทอง ทำให้เกิดการสะท้อนแสง

ง. การเกิดพื้นผิวของสนิมที่กัดกินผิวของโลหะ แสดงออกถึงความเสื่อมโทรมของตัววัตถุตามกาลเวลา

ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว (Textures)

ก. ลักษณะพื้นผิวของตัววัตถุในภาพเป็นพื้นผิวในสวนของตัวเครื่องยนต์ โดยมีความแวววาวของส่วนที่เป็นเหล็ก บางส่วนมีร่องรอยของสนิมที่กัดกินโลหะ และมีคราบของน้ำมันเครื่องที่ไหลออกมาตามสวนต่างๆ ทำให้เกิดพื้นผิวใหม่ๆ เกิดขึ้นในตัวผลงาน

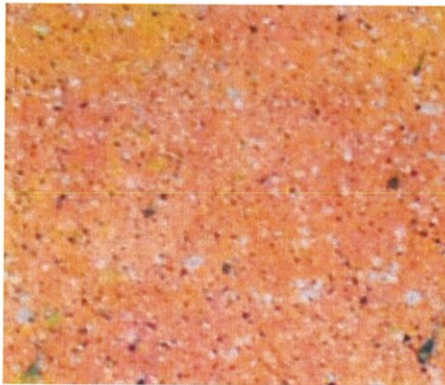

ข. การเกิดพื้นผิวจากตัวเทคนิคของศิลปะครีติกในพื้นหลัง เมื่อมีการขีดทำให้เห็นร่องรอยขึ้นมา

ผลงานชิ้นที่ 3 ลักษณะผิว (Textures)

ก. พื้นผิวภายในส่วนห้องเครื่องของตัวรถมีคราบของเหลวจำพวกคราบน้ำมันติดอยู่ ทำให้มีพื้นผิวที่มีความมันวาวของน้ำมันเครื่อง

ข. พื้นผิวของพื้นหลัง มีความเป็นจุดสี เช่น สีแดง น้ำเงิน เหลือง ทอง ทำให้เกิดพื้นผิวของจุดภายในภาพ

ค. ในส่วนของภาพที่เห็นตัวห้องรถนั้นมีพื้นผิวร่องรอยของสนิมที่มีความชัดเจนอย่างมาก ทำให้เกิดความรู้สึกถึงความเสื่อมโทรมของวัตถุ

ผลงานชิ้นที่ 4 ลักษณะผิว (Textures)

ก. ลักษณะพื้นผิวของร่องรอยสนิมในภาพระยะหน้าด้านขวาเกิดพื้นผิวได้อย่างชัดเจน และมีร่องรอยของความยับของตัววัตถุ

ข. ตัววัตถุในภาพมีร่องรอยของพื้นผิวที่เกิดการแตกตัวของผิว อาจเกิดจากการเปลี่ยนตัวของรูปทรงทำให้เกิดรอยแตกเกิดขึ้น

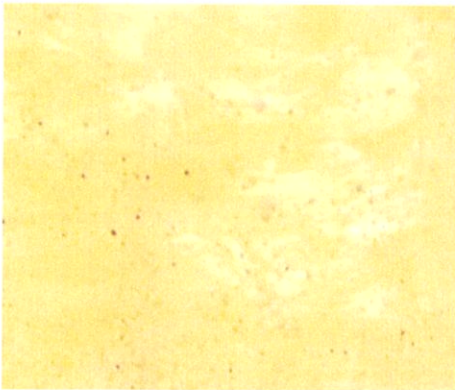

ค. พื้นผิวของรอยยับของตัววัตถุที่เป็นโลหะมีร่องรอยความยับได้อย่างเด่นชัด แสดงออกถึงความเสื่อมโทรมของวัตถุ

ง. การบิดเบี้ยวของรูปทรงทำให้เกิดร่องรอยของการแตกของตัวพื้นผิว ร่องรอยของสนิมในภาพระยะหน้าด้านขวาเกิดพื้นผิวได้อย่างชัดเจนมาก และภาพของเศษดินเศษโคลนที่ติดตามตัวรถ พื้นผิวเหล่านี้เกิดความยุ่งเหยิงทำให้เกิดอารมณ์ในภาพได้อย่างชัดเจน

ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)

ก. สีของพื้นหลังเป็นสีทอง มีความสะท้อนของแสง ให้ความรู้สึกถึงสิ่งที่มีค่า

ข. สีของบรรยากาศ ลักษณะของสีในภาพจะใช้ตัวพื้นหลังเป็นสีทองทั้งภาพ มีการแทรกสีแดง เขียว น้ำเงิน กระจายไปทั่วทั้งภาพ

ทำให้ภาพมีบรรยากาศเดียวกัน สีทองทำให้ให้ความรู้สึกถึงสิ่งที่มีคุณค่าซึ่งมีความขัดแย้งกันกับกับตัวซากของวัตถุที่หมดคุณค่า แสดงออกถึงความเสื่อมโทรมของตัววัตถุได้อย่างชัดเจน

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Colour)

ก. ลักษณะสีในภาพจะมีบรรยากาศของสีที่เป็นจุดสี มีจุดสีน้ำเงิน แดง เหลือง น้ำตาล และสีทอง กระจายอยู่ทั่วตัวผลงาน ทำให้เป็นบรรยากาศของภาพเป็นบรรยากาศเดียวกัน กลุ่มสีจะแสดงออกให้เห็นพื้นผิวของตัววัตถุ เกิดร่องรอยขึ้นใหม่ ทำให้สีของตัวผลงานดูมีความเก่าอันไร้ค่า บ่งบอกถึงความเป็นซากของวัตถุนิยม

ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Colour)

ก. ลักษณะโทนสีโดยรวมในผลงานชิ้นนี้ จะมีบรรยากาศของสีแดงเป็นส่วนใหญ่และมีจุดสีต่างๆ มีจุดสีน้ำเงิน สีแดง สีเหลือง สีน้ำตาล สีดำและสีทอง กระจายอยู่ทั่วตัวผลงาน ทำให้เป็นบรรยากาศของภาพเป็นบรรยากาศเดียวกัน

บรรยากาศของสีแดงทำให้เกิดการขบขัน ตัววัตถุมีความเด่นชัด พื้นผิวของสนิมเมื่อมีบรรยากาศสีแดงทำให้มีความเด่นชัดเพิ่มขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 4 สี (Colour)

ก. ลักษณะโทนสีโดยรวมในผลงานชิ้นนี้ จะมีบรรยากาศของสีเหลือง และสีทอง และมีจุดสีน้ำเงินกระจายอยู่ทั่วผลงาน ทำให้เป็นบรรยากาศของภาพเป็นบรรยากาศเดียวกัน จุดสีน้ำเงินทำให้พื้นสีเหลืองและสีทองถูกขบขันขึ้นมาอย่างเด่นชัดขึ้น และภาพมีความเงาของสีทองเมื่อสะท้อนกับแสง

ผลงานชิ้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)

ก. น้ำหนักที่มีความเข้มสุดภายในภาพ อยู่ในส่วนของวัตถุที่อยู่ในจุดที่อับแสง

ข. ลักษณะของน้ำหนักโดยรวมใน ผลงานชิ้นนี้จะมีน้ำหนักของแสงและเงาอย่าง เด่นชัด เป็นการแยก และจับเน้นรูปทรงของ วัตถุได้อย่างชัดเจน

ผลงานชิ้นที่ 2 น้ำหนัก (Volume)

ก. ลักษณะของน้ำหนักโดยรวมใน ผลงานชิ้นนี้จะมีน้ำหนักของแสงอย่างเด่นชัด รูปทรงของตัวรถยนต์มีความเป็นเหลี่ยม เป็นแป้น ทำให้แสงที่ตกกระทบมีความชัดเจน

ผลงานชิ้นที่ 3 น้ำหนัก (Volume)

ก. ลักษณะของน้ำหนักในภาพนี้จะมีลักษณะที่เข้มสุดอยู่ที่ยางของรถยนต์ พื้นผิวที่มีร่องรอยของน้ำมันน้ำมันเครื่อง และจุดอับแสง ผลงานชิ้นนี้จะมีน้ำหนักเข้มมากกว่าน้ำหนักสว่าง

ผลงานชิ้นที่ 4 น้ำหนัก (Volume)

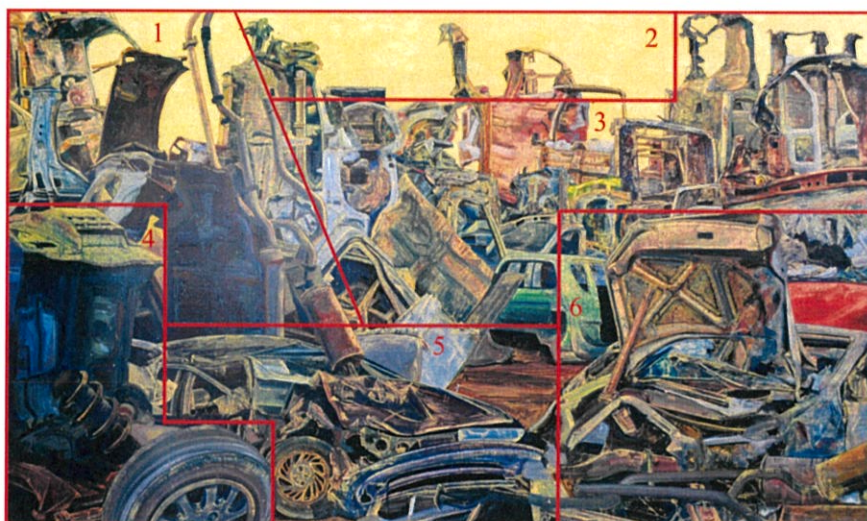

ก. ลักษณะโทนสีในภาพจะมีบรรยากาศของสีเหลืองและสีทองและมีจุดสีน้ำเงินกระจายอยู่ทั่วผลงาน

ทำให้เป็นบรรยากาศของภาพเป็นบรรยากาศเดียวกัน จุดสีน้ำเงินทำให้พื้นสีเหลือง และสีทองถูกขบขันขึ้นมาอย่างเด่นชัดขึ้น และภาพมีความเงาของสีทองเมื่อสะท้อนกับแสง

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การจัดองค์ประกอบภาพเป็นการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้เกิดความงาม และคุณค่าทางด้านเรื่องราวและรูปทรง คุณค่าทางด้านรูปทรงนั้นเกิดจากการนำเอาองค์ประกอบต่าง ๆ ของศิลปะ อันได้แก่ เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำเอาองค์ประกอบต่างๆ มาจัดรวมกันนั้นเรียกว่าการจัดองค์ประกอบศิลป์ ส่วนคุณค่าทางด้านเนื้อหานั้นเป็นเรื่องราวหรือสาระที่ต้องการที่จะแสดงออกมาให้ผู้ชมได้สัมผัส รับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์ หรืออาจกล่าวได้ว่าการนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวผ่านรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลป์จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้ผลงานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 28 ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

เกิดขึ้นจากการจัดองค์ประกอบของตัววัตถุที่มี เส้น สี น้ำหนัก แสงเงา เกิดการทับซ้อนกัน และการรองพื้นหลังของภาพเป็นสีทองทำให้บรรยากาศในตัวผลงานนั้นมีความกลมกลืนเข้าด้วยกันได้ดี ดังที่ปรากฏในภาพหมายเลข 3

2. ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลายจากการขัดแย้งด้านความหมาย สีทองที่บ่งบอกถึงสิ่งที่มีคุณค่าซึ่งขัดแย้งกับซากวัตถุที่ไม่มีค่าแล้ว และมีความหลากหลายทางด้านพื้นผิว ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่เป็นสนิม กระชกที่แตก ผิวของยางรถ สีของพื้นผิวที่หลุ่ร่อน พื้นผิวของ โครงสร้างเหล็ก สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้ว มีความแตกต่างกันออกไป

3. ความสมดุล (Balance)

การจัดความสมดุลของภาพโดยการจัดมุมมองที่มีการผลัดระยะ มีการทับซ้อนของรูปทรงต่างๆ ที่มีความสอดคล้องกัน มีการเว้นช่องว่างของพื้นที่ทำให้ตัวแบบไม่อึดแน่นจนเกินไป องค์ประกอบของภาพจึงมีความสมดุล ดังที่ปรากฏในภาพหมายเลข 1, 2 และ 5

4. สัดส่วน (Proportion)

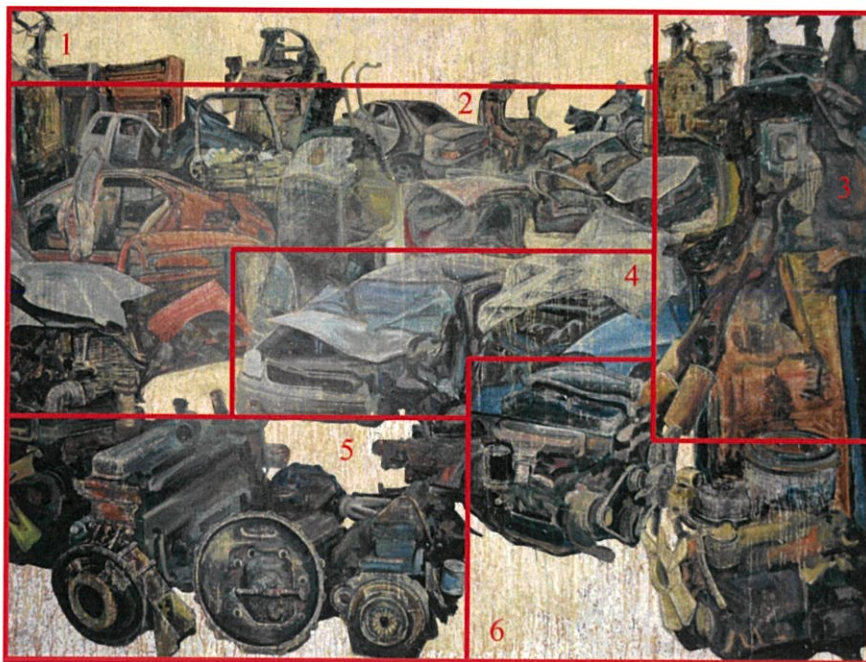
สัดส่วนของตัววัตถุเกิดจากการจัดภาพให้มีระยะหน้า กลาง หลัง วัตถุที่อยู่ในระยะหน้ามีขนาดใหญ่ และมีรายละเอียดมากกว่าวัตถุที่อยู่ในระยะหลัง ดังที่ปรากฏในภาพหมายเลข 4, 5 และ 6 อยู่ในระยะหน้า หมายเลข 1 อยู่ในระยะกลาง และหมายเลข 3 อยู่ในระยะหลัง

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จะเห็นได้ว่าวัตถุที่อยู่ในระยะหน้ามีขนาดใหญ่ และมีรายละเอียดที่มากกว่า และการสร้างแบบร่างให้มีความขัดแย้งกัน โดยการจัดวัตถุระยะหลังให้อยู่ในแนวตั้งและจัดวัตถุระยะหน้าให้อยู่ในแนวนอนทำให้เกิดความขัดแย้งเกิดเป็นจุดเด่นขึ้นมา ดังที่ปรากฏในภาพหมายเลข 3 และ 6

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของภาพจะเป็นการเคลื่อนไปในรูปแบบบรรยากาศ โดยมีน้ำหนักของแสงและเงาเกิดการทับซ้อนไปมาของตัววัตถุทำให้เกิดเส้นนำสายตาเกิดขึ้นภายในผลงาน อย่างเช่นภาพหมายเลข 1 ที่มีรูปทรงของทอรัลด์ที่แยงลงมา

ภาพที่ 29 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของพื้นผิวของภาพ เกิดจากการรองรับพื้นด้วยสีอะคริลิกโดยการใช้จุดสีต่างๆ กระจายทั่วทั้งภาพ เมื่อทำการจุดสีนี้เข้ามาในส่วนที่เป็นวัตถุทำให้เกิดพื้นผิวที่คล้ายกันทั้งภาพ ทำให้บรรยากาศในตัวผลงานนั้นมีความกลมกลืนเข้าด้วยกันได้ดี

2. ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลายทางด้านพื้นผิวและรูปทรงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่เป็นรูปทรงของเครื่องยนต์ที่มีรูปทรงกลมและมีความเป็นเหลี่ยมเป็น รูปทรงของโครงสร้างที่เกิดการเปลี่ยนแปลง พื้นผิวที่มีความมันวาว การเกิดสนิม กระดาษที่แตก สีของพื้นผิวที่หลุมร่อน พื้นผิวของโครงสร้างเหล็ก สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วมีลักษณะแตกต่างกันออกไป

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลเกิดจากการใช้จุดสีที่เท่าๆ กัน ซึ่งจะมีความเท่าเทียมกันของโทนสีร้อน และ โทนสีเย็น ทำให้ตัวผลงานดูมีเอกภาพ มีการกระจายโครงสร้างของสี และคำนึงถึงน้ำหนักของแสง และเงา จึงเกิดความสมดุลของตัวผลงานได้อย่างลงตัว

4. สัดส่วน (Proportion)

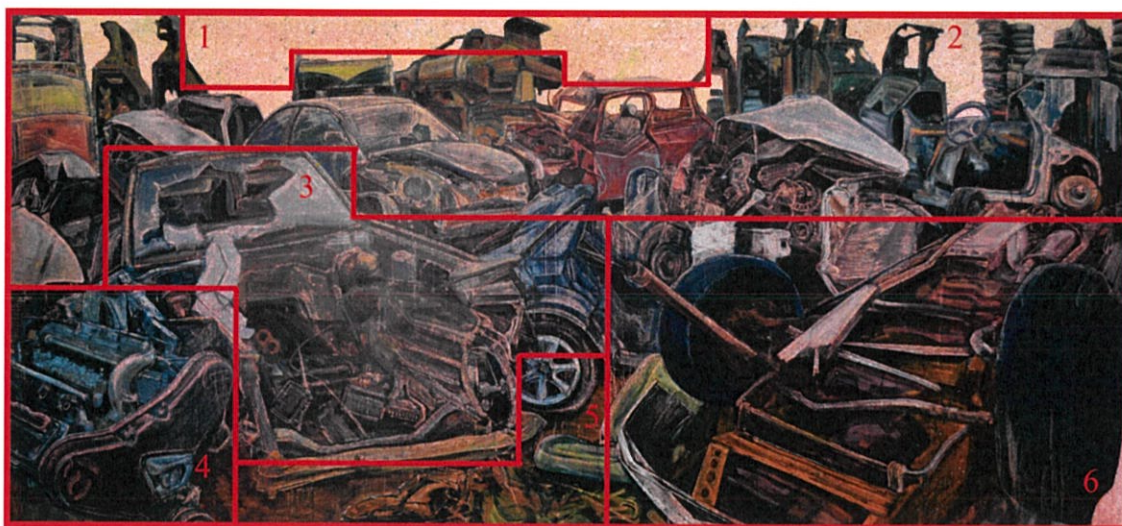
สัดส่วนของตัววัตถุในภาพได้มีการเทียบสัดส่วนของวัตถุแต่ละชิ้นให้มีความสมจริง ทำให้องค์ประกอบของภาพมีความสมบูรณ์ทางด้านสัดส่วน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นเกิดจากการเลือกภาพต้นแบบที่มีความแตกต่างกัน เกิดความขัดแย้งของรูปทรง โดยมีวัตถุที่เป็นเครื่องยนต์มาจัดวางให้อยู่ในระยะหน้า ทำให้เกิดความโดดเด่นในผลงาน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของภาพเกิดจากรูปทรงของวัตถุที่มีการจัดวางในทิศทางที่ต่างกัน มีการสลับไปมาของรูปทรง ทำให้เกิดความรู้สึกที่มีความเคลื่อนไหว

ภาพที่ 30 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 3

1. ความกลมกลืน (Harmony)

การรองพื้นหลังของภาพเป็นโทนสีแดงทำให้บรรยากาศในตัวผลงานนั้นมีความกลมกลืนเข้าด้วยกันได้ดี และจากการจัดองค์ประกอบของตัววัตถุที่มี เส้น สี น้ำหนัก แสงเงา เกิดการทับซ้อนกัน ทำให้เกิดความต่อเนื่องของรูปทรง

2. ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลายทางด้านพื้นผิว ไม่ว่าจะเป็นผิวของซากรถ ส่วนที่เป็นสนิม กระจกที่แตก คราบของน้ำมันเครื่อง รอยยับของรูปทรงต่างๆ สีของพื้นผิวที่หูดร่อน พื้นผิวของโครงสร้างเหล็ก รอยยับของรูปทรงต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วมีความแตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดความหลากหลายในผลงาน

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพ เกิดจากการทับซ้อนของรูปทรงต่างๆ ที่มีความสอดคล้องกัน มีการเว้นช่องว่างของพื้นที่ ทำให้ตัวแบบไม่อึดแน่นจนเกินไป องค์ประกอบของภาพจึงมีความสมดุล

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้าได้คำนึงถึงลักษณะของรูปทรงที่เกิดจากขนาดของตัววัตถุ มีการเปรียบเทียบสัดส่วนของวัตถุแต่ละชิ้น ให้มีความเหมือนจริงตามที่วัตถุนั้นเป็นอยู่

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นเกิดจากความแตกต่าง และลักษณะที่เปลี่ยนไปจากเดิมของวัตถุที่เคยเป็นอยู่ ดังที่ปรากฏในภาพหมายเลข 6 ลักษณะของตัวรถยนต์เกิดการหงายขึ้น ทำให้เห็นได้ท้องรถ เกิดความแปลกตาไม่คุ้นชินจากสิ่งที่เคยพบเห็น ทำให้เกิดความเป็นเด่นในตัวผลงาน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของภาพเกิดจากรูปทรงของวัตถุที่มีความเป็นเปอร์สเปคทีฟ ทำให้เกิดเส้นนำสายตา ดังที่ปรากฏในภาพหมายเลข 3,4 และ 6 วัตถุในภาพให้ความรู้สึกพุ่งมารวมกันอยู่ตรงกลางด้านหน้า เกิดแรงปะทะต่อผู้ชม ผลงานจึงมีความรู้สึกที่เคลื่อนไหว

ภาพที่ 31 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 4

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของภาพเกิดจากการใช้โทนสีที่ใกล้เคียงกัน และรูปทรงของวัตถุที่มีการเปลี่ยนแปลง มีพื้นผิว ร่องรอย ความยับของโลหะอยู่ทั่วทั้งภาพ ทำให้เกิดความกลมกลืนของภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานเกิดจากรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน พื้นผิวของภาพมีความหลากหลาย มุมมองของวัตถุแต่ละชิ้นมีมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดความหลากหลายภายในภาพ

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลเกิดจากการจัดองค์ประกอบของภาพ โดยให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ คำนึงถึงการถ่วงน้ำหนักให้เกิดแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร ทำให้เกิดความสมดุลของตัวผลงาน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากความเป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกันของความเป็นมิติของรูปทรง น้ำหนักแสงและเงา ของวัตถุแต่ละชิ้น ทำให้ตัวผลงานมีสัดส่วนที่ลงตัว

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นเกิดจากการผลักระยะของภาพ การจัดวางองค์ประกอบโดยใช้เปอร์สเปกทีฟเข้ามาช่วย เกิดเส้นนำสายตาจากระยะหน้าไปสู่ระยะหลัง ทำให้ระยะหน้ามีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของภาพจะเป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดจากรูปทรงที่มีการเปลี่ยนแปลง การเกิดความผิ้วขนบิตเบี้ยวของตัววัตถุ เกิดเส้นที่มีความเป็นอิสระ ทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว

บทที่ 5

บทสรุป

ข้าพเจ้าได้มีแนวคิดริเริ่มในการจัดทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ เกิดจากการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน เป็นสังคมแห่งวัตถุนิยมที่ผู้คนให้ความสนใจกับวัตถุมากจนเกินไป ผู้คนล้วนแล้ววิ่งหาความต้องการของตัวเอง มีความต้องการที่สูงกว่าสิ่งที่เป็นปัจจุบัน เมื่อได้ครอบครองมาแล้วกับไม่เห็นความสำคัญมากนัก แล้วก็ต้องการหาสิ่งอื่นมาทดแทนใหม่เรื่อยๆ เป็นความต้องการอย่างไม่รู้จบสิ้น เจ้าข้าพเจ้าจึงให้นิยามกับวัตถุเหล่านี้ว่า “ทุกๆ สิ่งทุกอย่างเห็นในสังคมทุกวันนี้ ตั้งแต่ของที่เล็กที่สุดไปจนถึงใหญ่ที่สุด ตั้งแต่ของที่มีคนต้องการมากที่สุดจนถึงของที่มีประโยชน์ที่สุด จุดจบของทุกอย่างล้วนแล้วกลับกลายเป็นขยะนั่นเอง”

การใช้ชีวิตประจำวันได้พบกับเศษซากของวัตถุที่ผ่านการบริโภค กลายเป็นสิ่งที่ไร้ค่า จึงได้หยิบประเด็นนี้มาสร้างสรรค์ผลงาน วัตถุที่เห็นได้ชัดคือวัตถุจำพวกยานพาหนะ เป็นสิ่งที่ทุกคนในสังคมปฏิเสธไม่ได้ว่าเคยได้บริโภคมาก่อน จึงเกิดการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

การจัดการกับภาพร่าง ได้จากการค้นคว้าหาข้อมูลจากสถานที่ต่างๆ จากสถานที่ๆ พบเจอตามการใช้ชีวิตประจำวัน เก็บข้อมูลจากสถานที่จริงจึงได้ภาพต้นแบบจากสถานที่นั้นๆ ที่พบเจอโดยการบันทึกภาพโดยการถ่ายรูปจากกล้องดิจิทัล จากนั้นนำภาพต้นแบบเหล่านั้นตัดต่อและจัดวางองค์ประกอบเข้าด้วยกันเป็นภาพเดียวในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จึงทำให้เกิดความสลับซับซ้อนของตัวรูปทรงอันเป็นภาพร่างเพื่อที่จะนำไปสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

การสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยการใช้เทคนิคสีน้ำบนผ้าใบ มีวิธีการสร้างโดยใช้เทคนิคการเอาออก ขูดขีด ปาด เช็ดถู เพื่อสร้างรูปทรง และพื้นผิวในตัวเอง เกิดการทดลอง การสังเกตหาความเป็นไปได้ในการสร้างเทคนิคต่างๆ ให้อุบัติและรับรู้ได้ถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนอในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานในรูปแบบงานจิตรกรรมบนผ้าใบ โดยแสดงออกถึงรูปทรงของตัววัตถุที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เคยเป็นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นพื้นผิว ร่องรอย สี รูปทรง ทำให้เกิดการรับรู้ใหม่ๆ จากผู้ดูผลงาน เกิดแรงปะทะกับตัวผลงานกับผู้ชม ทุกคนล้วนแล้วได้เคยสัมผัสกับการบริโภคของวัตถุเหล่านี้อยู่แล้ว จึงสามารถนึกได้ว่าสิ่งที่บริโภคอยู่ในทุกวันนี้จะหลงเหลืออะไรให้กับสังคมในอนาคตต่อไปบ้าง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การค้นหาซากของยานพหนะในบางที่อาจไม่เป็นที่ต้องการในการนำมาสร้างภาพร่างมากนัก เพราะบางพื้นที่มีการจำกัดในเรื่องของมุมมองถ่ายภาพ อาจมีสิ่งกีดขวางหรือพื้นที่คับแคบจนเกินไป จึงไม่สามารถได้ภาพตามมุมมองที่ต้องการมากนัก และปัญหาที่เกิดจากการจำกัดในเรื่องระยะเวลาของตัวเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน การใช้เทคนิคสีน้ำมันโดยวิธีการเอาออก ชูค จี๊ด ปาด เช็ดถู จะต้องทำในเวลาที่ลับพลัน ทั้งไว้นานไม่ได้ เพราะถ้าตัวสีน้ำมันแห้งแล้วจะทำให้ชูค จี๊ด ได้ยากมาก เรื่องระยะเวลาเลยเป็นสิ่งที่ไม่เอื้ออำนวยต่อตัวเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานมากนัก

บรรณานุกรม

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (และคณะ).ปรัชญาการศึกษา EF703 (603).กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อรทัย ปิ่นเกตุมณี. วัตถุนิยม

ชอุด นิ่มเสมอ. 2544. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิชอารี

สุทธิพันธุ์. 2535. ศิลปนิยม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

พรรณพิมพ์ล ห่อตระกูล. บทความสุขภาพจิต.

วิทยากร เชียงกุล. ชมรมศึกษาผลงานวิทยากร เชียงกุล.

ณรงค์ โชควัฒนา. nchokwatana.com.

สถาบันยานยนต์ คاعدการณ์โดยศูนย์วิจัยกสิกร. อุณหภูมิเศรษฐกิจ รู้ทันเศรษฐกิจไทย รู้ทันเศรษฐกิจโลก

<http://www.carefor.org/content/view/588/153/>

<http://www.biztempnews.com/index.php/marketing/item/598-%E0%B8%9B%E0%B8%>

<http://witayakornclub.wordpress.com/2008/09/05/%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%E0%>

[B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%94%E0%B8%88%E0%B8%B2%E0%B8%81/](http://www.witayakornclub.wordpress.com/2008/09/05/%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%94%E0%B8%88%E0%B8%B2%E0%B8%81/)

<http://www.ramamental.com/pan/s10.htm>

http://firelamtung.com/index.php?option=com_content&task=view&id=32&Itemid=1

http://www.baanjomjut.com/library_2/extension-1/the_meaning_of_the_ontology/01.html

<http://fzlio.studio224design.com/obj.html>

http://www.baanjomjut.com/library_2/extension-1/the_meaning_of_the_ontology/03.html

<http://courseware.rmutl.ac.th/courses/44/unit1405.htm>

<http://www.thaimocyc.com/%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0>

<http://4rtgallery.blogspot.com/2013/10/head-sculptures-by-freya-jobbins.html>

<http://www.thaimocyc.com/%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0>

<http://www.freyajobbins.com/keyword/Hopper/i-hRMqHps/A>

<http://www.inhabitots.com/artist-freya-dobbins-recycles-old-doll>

<http://sickoftheradio.com/2013/01/10/freya-jobbins-sculptures/>

<http://www.pitc.su.ac.th/SUmanager.htm>

ภาพผลงานศิลปะ

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ซากจากวัตถุนิยม 1
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 250 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน ซากจากวัตถุนิยม 2
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน ซากจากวัตถุนิยม 3
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 120 x 250 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน ซากจากวัตถุนิยม 4
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 160 x 200 เซนติเมตร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นายวิษุทธิ์ พิษย์คำ
วัน เดือน ปีเกิด	22 ธันวาคม 2534
ที่อยู่	224 บ้านนาตาล อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร 47260
โทรศัพท์	087 - 213 - 8807
ประวัติการศึกษา	2546 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสกลนคร 2552 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กาฬสินธุ์ 2557 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง